

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

3 Poena sunt plectendi, qui tale munus praestare negligunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

- 17 Regulares ad publicas processiones accedere tenentur.
 18 Controversia de precedentia, quomodo terminande, & à quibus. Confraternitates, an ad publicas processiones compelli possint, ibid.
 19 Regulares sunt Episcopis subiecti in observatione dierum festorum, ac interdictorum, & quid juris de ritibus.
- 20 Episcopi, quam jurisdictionem habeant in monasterijs, aut domibus virorum, seu mulierum, quibus cura imminent animarum.
 21 Regulares non possunt pulsare suas campanas in die Sabbati majoris hebdomadae, antequam campana Cathedrales, vel majoris Ecclesie pulsetur.

Evangelii Prædicatio, quæ Christianæ Reipubl. non minus est necessaria, quam lectio, est præcipuum Episcoporum munus, & ideo postquam de Indulgentiis disseruimus, de verbi Dei prædicatione tractandum videtur. Prè ac salubriter statuit, atque decrevit sacerdos. Trid. Syn. omnes Episcopos, Archiepiscopos, Primates, & omnes alios Ecclesiastarum Prælatos, teneri per se ipsos, si legitimè impediti non fuerint, ad prædicandum sanctum JESU Christi Evangelium; si vero contigerit Episcopos, & alios predictos legitimè detineri impedimento propter suas occupationes multiplices, vel valetudines corporales, aut hostiles incursus, seu occasiones alias (ne dicamus defectum scientiæ, quod in eis reprobatum est omnino) ita, ut per seipso non possint ministrale verbum Dei populo, maxime per amplas Dioceses, & diffusas; viros idoneos ad sanctæ prædicationis officium salubriter exequendum potentes in opere, & sermone, assumere debent, qui plebes sibi commissas vice ipsorum, cum per seipso non possunt, solicite visitantes, eas verbo ædificant, & exemplo, cap. Episcopus nullam rei, 28, dist. c. inter cetera, ex. de off. ord. Conc. Trid. c. 2, de refor. sess. 5, & c. 4, de ref. sess. 24. Archipresbyteri

quoque, † Plebani, & quicunque parochiales, vel alias curam animarum habentes ecclesiæ quoque modo obtineant per se, vel alios idoneos, si legitimè impediti fuerint, diebus saltem Dominicis, & festis solennibus; tempore autem jejuniorum, Quadragesimæ & Adventus Domini, quotidie, vel saltem tribus in hebdomada diebus, si ita oportere duxerint, plebes sibi commissas pro sua, & earum capacitate salutaribus verbis pascere debent, docendo quæ scire omnibus necessaria sunt ad salutem, annunciendoq; eis cum brevitate, & facilitate sermonis, vita, quæ eos declinare, & virtutes, quas lectari oporteat, ut pœnam æternam evadere, & cœlestem gloriam consequi valeant. Et, si quis ipsorum id præstare neglexerit, etiam si ab Episcopi jurisdictione quavis ratione exemptum se esse prætenderet, etiam si ecclesiæ quovis modo exemptæ dicerentur, aut alicui monasterio, etiam extra diocesim existenti forsan annexæ, vel unitæ, modò re ipsa in diocesi sint, provida pastoralis Episcoporum cura & solicitudine desesse non debet, ne illud Jerem. Thren. 4. impletatur, Parruli petierunt panem, & non erat, qui frangeret eum.

Itaque, tibi ab Episcopo moniti trium mensium spatio, muneri suo defuerint, per cenlu-

Censuras ecclesiasticas, seu alias ad ipsius Episcopi arbitrium sunt cogendi; ita ut etiam, si ei sic expedire visum fuerit, ex beneficiorum fructibus alteri, qui id præstet, honesta aliqua merces persolvatur, donec principalis ipse resipiscens officium suum impleat, d. c. 2. §. Archipresbyteri que ē, sess. 5. & c. 4. de resor. sess. 24. Quare potest, quoad eos, qui parochis impeditis, loco parochorum ad prædicandum sunt deputandi, de duobus, Primo, an ab episcopo, vel à communitatibus, aut alijs sine deputandi. Secundo, quorū impensis debeat prædicare.

4 Quod verò ad primum † maxima fuit differentia inter communitatē loci Candie, Lumelline, Vercellen. Diœces. & me Vicarium generale, qui, absente Episcopo, deputavi, misique prædicatorem. Et pro me faciunt verba sacrae scripturæ: quomodo prædicabunt, nisi mittantur. Rom. 10. c. cum ex injuncto de hæret. & Conc. Trid. eod. c. 4. ibi per alios ab Episcopo, & c. deputandos, & ita super eod. cap. fuit à sacra congregatiōne Cardinalium declaratum, ut in decis. sub. tit. Sipon. & in alijs decis. sub numeris recollectis decis. 192. & 251. nisi in contrarium sit consuetudo ab immemorabili tempore citrā: quo casu Concilium non sustulit hanc immemorabilem; ut declaravit eadem sacra congregatio in d. decis. sub tit. Sipontin. alia sub tit. Neapolitan. & alia sub decis. 355.

Episcopus autem † habet semper intentionem fundatam, quia consuetudo est facti, quæ servatis servandis, parte citata probari debet, l. I. & ibi glo. in ver. probatis, & Bar. num. 3. C. quæ sit ion. consuetud. & in l. omnes populi, numer. 67 ff. de just. & jur. & plene debet probari, ita quod testes singulares non probent eam consuetudinem, se-

cundum magis communem conclusionē, de qua testatur Olalch. decis. 99. n. 8. & non sufficit probare quadragenariam, sed requiritur immemorabilis, ut in dictis decisionibus, quæ probari debet per testes deponentes, quod semper viderunt, & audierunt, quod prædicatores pro tempore fuerunt deputati à communitate; ita quod nunquam audierunt, vel viderunt contrarium; & quod communis est & semper fuit opinio in loco, quod ita fuerit observatum. gl. in cap. I. in ver. memoriam de præscr. in 6. Bar. in lib. I. §. fin. de ag. plu. arc. Natt. conf. 154. n. 5. vol. I. & Corn. conf. 222. n. 1. vol. I. Et cum pro parte dictæ Communitatē Candie, fuisset differentia hujusmodi eorum sacra congregatiōne Ordinatiorum in Urbe introducta, & supradicta sacra congregatiōne Episcopo Novariensi delegata, partibus plures auditis, de anno 1597. pronunciatum est, ab Episcopo prædicatore esse deputandum ex supra allegatis.

6 † Secundum dubium, qui prædicatoriis impensis præstare teneantur: si constat de solito, est dictum, quia illas tenentur præstare qui sunt in possessione ipsas subministrandi, Conc. Trid. eodem c. 4. ibi per alios ab Episcopo, impensis eorum, qui eas præstare, vel tenentur, vel solent, sess. 24 & ubi est consuetudo, quod populus expensas, & eleemosynam prædicatori persolvat, potest ad id per Episcopum cogi, ut in decisione supra eodem cap. 4. à sacra congregatiōne facta sub titulo Troian. Nuscan.

Si verò nullum ad est solitum, nec consuetudo, erit distinguendū, quia aut parochus habet redditus sufficientes pro onere sustentando, & tunc ipse debet, & tenetur impensis, & eleemosynā prædicatori subministrare; nam, cum sit proprium onus ipsius

